

VADEMECUM

DER

U-BRIGADE

UITGEGEVEN TER GELEGENHEID
VAN HET TWEEJARIG BESTAAN

PADANG MAART 1948

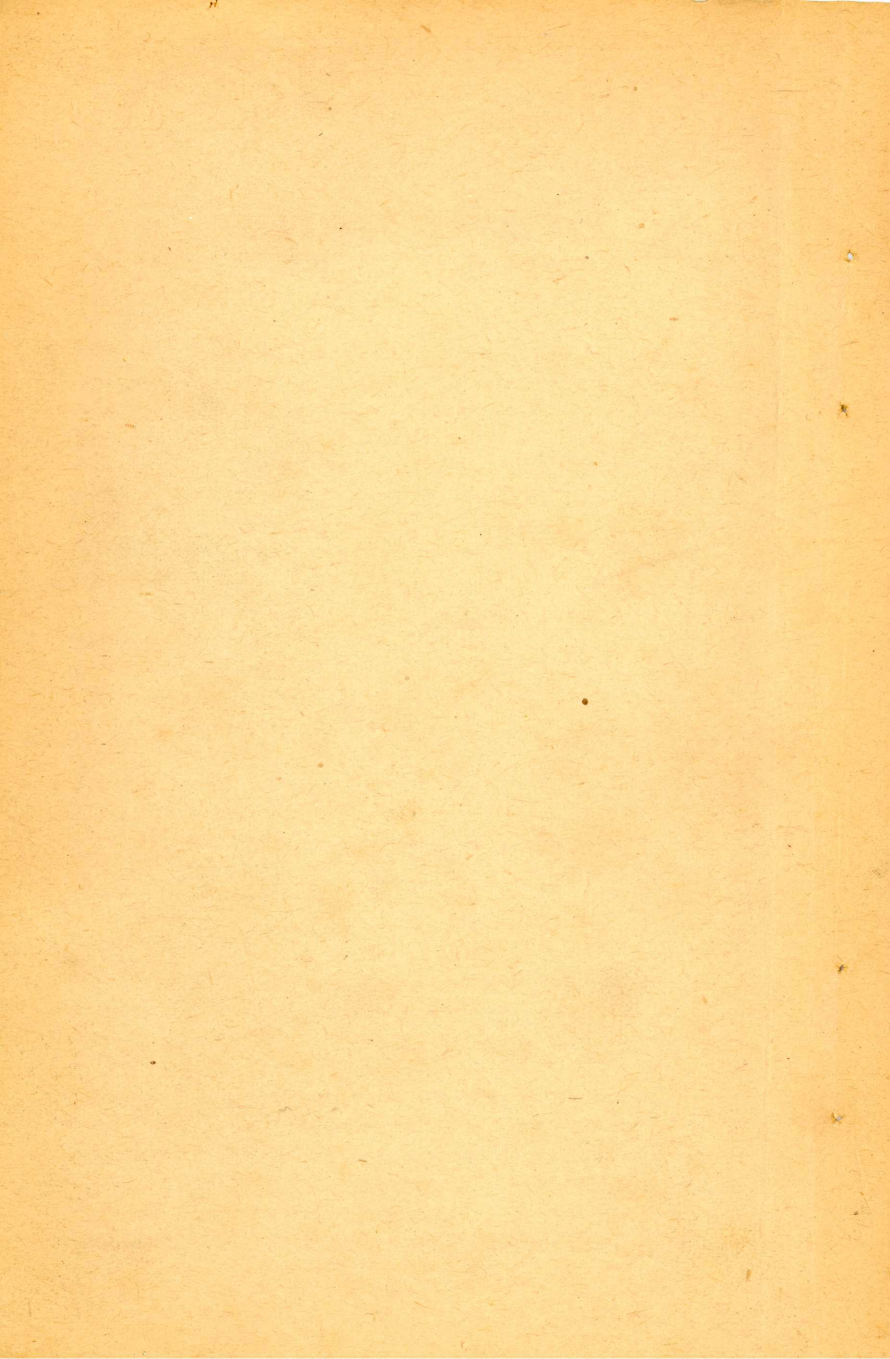
VADEMECUM

der
U - Brigade
uitgegeven ter gelegenheid van 't
tweejarig Bestaan,
Padang, Maart 1948.

Opgedragen aan kolonel J. W
Sluyter, die de „U“-Brigade
energiek en met alle begrip
voor zijn mannen leidde.

Ter Introductie.

Er komt eenmaal een tijd, dat de soldaat der U Bde huiswaarts keert. Vele ervaringen door hem opgedaan in en om Batavia, op Sumatra, die hem thans minder prettig voorkomen, zullen dan aan zijn geest voorbij trekken. Hij zal zich dit herinneren en dan weer dat en als een trage film, die met de jaren vervagen zal, zullen vele gebeurtenissen aan zijn geest voorbijtrekken. Hij zal zich afvragen; „hoe zat dit ook weer in elkaar en hoe dat? en hij zal zich afvragen „wat gebeurde ook weer op dat ogenblik“. Dan zal de behoefte eerst recht een behoefte worden om 'iets te kunnen naslaan'. weer eens juist te kunnen grijpen naar die gebeurtenissen, die ve vaagd zijn en als hij dan weer eens leest hoe hij gevochten heeft rond Batavia, hoe hij daar de bevolking hielp bevrijden van een knellend juk en een andermaal hoe hij buiten de demarcatielijn trad om een ander deel van het Indonesische volk zijn beschermende hand te reiken, dan zal hij met genoegen terug denken aan een tijd, die hij thans wel eens vervloekt heeft, omdat het zo heel lang duurde!

Teneinde die herinneringen bij hem levend te houden; teneinde hem op die latere jaren enig naslagmateriaal te verschaffen, wordt dit „Vademecum“ uitgegeven.

Hij zal het well cht thans doorbladeren en het ter zijde leggen; hij zal de geschiedenis van zijn eigen onderdeel nog eens doorlezen en well cht zullen hem gebeurtenissen die thans reeds vervaagd zijn, herleven. doch na jaren, wanneer hij terugdenkt aan die moole jaren in Indie doorgebracht, wanneer hij heeft

kunnen constateren dat de jaren, waarin hij streed voor recht en veiligheid in de U-Bde, geen verloren jaren zijn geweest waarin hij heeft kunnen constate ren, dat er werkelijk recht en veiligheid is gekomen in dat land. dat tijdens zijn verblijf uiteengereten werd door egoïsme, roof en moord, het land waar onverantwoordelijken het de rustige tani lastig maakten en poogden over de hoofden van de grote massa heen, zich zelf een een rijk bestaan te schep pen, terwijl de massa verhongerde zal hij met groter genoegen naar dit vademecum grijpen. Hij zal zich dan herinneren, hoe de bevolking eerst schuw tot hem kwam, angstig omdat wederom een nieuwe „tentara“ het land binnenrukte: eerst de Japanner, daarna de de Pemoeda en het volksfront en nu weer de „Be-landa“ en hij zal zich herinneren, hoe die bevolking omsloeg als een blad aan een boom. toen zij bemerkte, dat deze soldaat geen rover was, maar een werke-lijke bringer van rust en veiligheid.

Gebieden als Tangerang, Klender, Tjileungsir, Padang, Boengoes, Baringin en Loeboek-Aloeng zullen hem dan voor de geest komen en hij zal zich herinneren, hoe op een gegeven ogenblik de Niassers van Pasar Oesang het Wilhelmus bliezen op een oude trompet toen zij door de mannen van de U-Brigade uit een ge- dwongen internering 'verlost werden en zij na vele ja- ren weder hun godsdienst in alle vrijheid belijden kon- den. Hij zal zich herinneren hoe de kleine katjong tot hem kwam, wanneer het eten werd opgeschept en wachtte tot ook hij zijn deel kreeg. En al was er dan iets te min voor de soldaat zelf, toch ging dat kleine jochie niet met lege handen huisw arts. Hij zal zich ook weer herinneren, hoe overal de duimen opgingen en hoe dankbaar de ogen van man, vrouw en kind tin- telden wanneer des avonds na een moeilijke patrouille- tocht genontont" werd voor de barak in het bivak in de rimboe

Och er zullen zo vele herinneringen opduiken.

Moeilijke ogenblikken rond Tangerang, aan de grens van het altijd zo onrustige Bantam, bij Klender

en, in de omgeving van het rampokgebied Krawang.

De eerste dagen in het Padangse, toen Mevrouw Bödel door een handgranaat voor haar ganse leven verminkt werd, het convooi-rijden van en naar Emma-haven, een weg vol mijnen en gevaren en ook de convooiën naar het vliegveld Tabing. Die eerste demarcatieliijn aan het bandjirkanaal en later de vrede van Kelawi en Indoering, de eerste onderhandelingen met de kolonel Lengah, die van niets wist en aan de conferentietafel alles toezegde, doch teruggekeerd in Fort de Kock, alle afspraken was vergeten. Hij zal zich herinneren het verraad van de burgemeester Aziz Chan, die zo vriendelijk kon zijn, doch innerlijk iedere „belanda“ op Olo wenste en hij zal zich herinneren dat eerste oude jaar in Padang, toen er stilte van hem gevraagd was en die stilte er ook was; de eerste Sinterklaas avond toen de dames van Padang onder leiding van Mevrouw de Boer een bezoek aan de zieken en gewonden brachten en cadeautjes en versnaperingen en hij zal zich herinneren och zovele kleine dingen, die dan - wanneer hij dit boekje naslaat-zulke belangrijke dingen zijn geworden. Want dan zal hij kunnen vertellen aan zijn ouders of aan zijn vrouw en als er meerdere jaren verlopen zijn aan zijn kinderen, die aan zijn lippen zullen hangen en steeds maar weer zullen vragen „Toe vader, vertel nog eens van de actie rond Tjileungsir, of de actie van Indaroeng.“

.

Dat nu beoogt dit werkje. Niet meer en ook niet minder. Het wil niet pretentieus zijn, daartoe zijn de middelen te gering, want nog steeds moeten wij roeien met de riemen, die Padang ons op typografisch gebied biedt. En ook dan zal bij hem weer een herinnering levend worden, nl. dat zijn „Open Vizier“ wel eens niet op tijd verscheen en dat de „Padang Bode“ in verband met technische storingen - o dat elektrische licht, dat ons zo menigmaal in de steek liet! - niet kon verschijnen.

Dan wordt weer levend die gedachte, dat hij „ver-